कीदृशाः देवाः मुक्रतवः शोभनः क्रतुः कर्न येषां ते । श्रुचयः श्रुद्धाः निष्पापाः । धियंधाः धियं बुद्धिं कर्म वा द्धतीति ग्रलुगार्षः ॥ ५७॥

ग्रां तुर्द्धान ईद्यो वन्यश्चायां स्वामे वर्त्ता महार्षाः । वं देवानामित यक् कोता स हनान्यकीषितो यजीयान् ॥ २०॥

क् अग्ने वमायाकि आगक् कीदशस्वम् आनुक्वानः आक्वयते आक्वयति देवा-नित्यानुक्वानः क्वयतेः शपः शुः क्वः सम्प्रसारणिमिति [पा॰ ६.१.३६.] अभ्यासस्य सम्प्रसारणं शानचि । ईद्यः स्तुत्यः । वन्यः नमनीयः । वसुभिः देवैः सन्नोषाः समानप्रीतिः । किं च के यक्व मक्त् यः वं देवानां कोता आक्वाता असि स वमेनान्यिन्व यन्न । कीदशस्वम् इषितः प्रेषितः अभीष्टो वा । यन्नीयान् यन्नतीति यष्टा अत्यन्तं यष्टा यन्नीयान् ईयसुनि तुरिष्ठिमेयःस्विति [पा॰ ६.४.१५४.] तृचो लोपः ॥ ६०॥

म्रङ्गां दिनानामग्रे पूर्वाङ्गे बर्द्धः प्राचीनं प्रागग्रं वृत्यते प्रस्तीर्यते प्रात्याग-कालस्य प्रशस्तवादङ्गामग्रे इत्युक्तम् । किं स्वबुद्धा चेत्याक् (७) प्रदिशा प्रागग्रं बर्द्धः स्तृणातीति श्रतिवाक्येन प्रदिक्शब्देन श्रुतिवाक्यम् म्रस्याः पृथिव्या वेदेः वस्तोः विसतुमाहादियतुमित्यर्थः । तद्धर्द्धः वृत्यमानं सत् विप्रथते विविधं वि-स्तीर्णं भवति उकारः पादपूरणः । कीदृशं बर्द्धः वितरं (८) वरीयः म्रत्यत्तं वि वितरमिततराम् वरीयः म्रत्यत्तमुरु वरीयः प्रस्थस्पवित्यादिना [पा॰ ६.४.१५०] उरोर्वरिदेशः । देवेभ्यः म्रदितये च स्योनं सुखकरम् ॥ ५१ ॥

व्यचंस्वतीरुर्विया विश्रयतां पतिभयो न जनेयः श्रम्भेमानाः । देवीर्द्वारो बृक्तीर्विश्वमिन्वा देवेभ्या भवत सुप्रायणाः ॥३०॥

हारो देवीः देव्यो विश्वयत्तां विवृता भवतु । कीदृश्यो हारः उर्विया उरुवेन व्यचस्वतीः व्यञ्चनवत्यो गमनवत्यः कथमिव पतिभ्यो जनयो न जनय-इव यथा